

SODBA SLEMENŠEK ZOPER REPUBLIKO SLOVENIJO

SVET EVROPE

EVROPSKO SODIŠČE ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

TRETJA SEKCIJA

(Pritožba št. 75810/01)

SODBA

STRASBOURG

30. marec, 2006

Ta sodba bo postala pravnomočna pod pogoji, navedenimi v členu 44 § 2 Konvencije. Možna je uredniška revizija.

V primeru Slemenšek proti Republiki Sloveniji, je Evropsko sodišče za človekove pravice (Tretja sekcija), ki zaseda v senatu, ki ga sestavljajo:

G. J. HEDIGAN, Predsednik

G. B.M. ZUPANČIČ,

G. L.CAFLISCH,

Ga. M. TSATSA-NIKOLOVSKA,

G. E.MYJER,

G. DAVID THOR BJÖRGVINSSON,

Ga. I. ZIEMELE, sodniki,

in G. V.BERGER, kot zapisnikar Sekcije

na zasedanju za zaprtimi vrati dne 9. marca 2006 ,

izreklo naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta tistega dne:

POSTOPEK

1. Primer izvira iz pritožbe (št. 75810/01) zoper Republiko Slovenijo, ki jo je slovenski državljani, g. Dejan Slemenšek (»pritožnik«), vložil na Sodišču, v skladu s členom 34 Konvencije za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin (»Konvencija«), dne 11. septembra 2001.

2. Pritožnika je zastopala odvetniška pisarna Verstovšek. Slovensko vlado (»Vlada«) je zastopal njen agent, g. L. Bembič, generalni državni pravobranilec.

3. Pritožnik zatrjuje v skladu s členom 6 § 1 Konvencije, da je bila dolžina sojenja pred domačim sodiščem, v katerem je bil stranka, prekomerna. Po vsebini se je prav tako pritožil tudi zaradi pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s prekomerno dolžino postopka (Člen 13 Konvencije).

4. Dne 16. septembra 2003 je Sodišče sklenilo, da bo Vladi posredovalo pritožbo glede dolžine postopka in pomanjkanje učinkovitega pravnega sredstva s tem v

zvezi. V skladu s členom 29 § 3 Konvencije je hkrati sklenilo, da je pritožba sprejemljiva in utemeljena.

DEJSTVA

5. Pritožnik je bil rojen leta 1974 in živi v Vitanjah.

6. Pritožnik se je dne 28. junija 1994 poškodoval, ko je kot nabornik služil vojaški rok.

7. Dne 30. decembra 1996 je pritožnik na Okrožnem sodišču v Celju sprožil civilni postopek zoper Ministrstvo za obrambo za odškodnino v višini 4.367.095 SIT (približno 18.200 evrov) zaradi poškodb, ki jih je utrpel.

Med 21. septembrom 1998 in 3. julijem 2003 je pritožnik vložil sedem pripravljalnih spisov in/ali dodatnih dokaznih predlogov.

Med 1. septembrom 1997 in 25. novembrom 1998 je trikrat prosil za določitev datuma za razpis obravnave.

Nobena od treh obravnav, ki so bile sklicane med 5. oktobrom 1998 in 1. oktobrom 2003, ni bila odložena na zahtevo pritožnika.

Med postopkom je sodišče imenovalo zdravstvenega izvedenca in izvedenca za bojevanje.

Med postopkom je bilo sojenje dvakrat dodeljeno novemu sodniku, in sicer 25. septembra 1997 in 5. novembra 2001, zaradi napredovanja prejšnjih sodnikov.

Sodišče je na zadnji obravnavi sklenilo, da bo izdalo pisno sodbo. Dne 8. decembra 2003 je bila sodba, ki je delno ugodila odškodninski zahtevi pritožnika, vročena pritožniku.

8. Dne 10. decembra 2003 je pritožnik vložil pritožbo na Višje sodišče v Celju.

Dne 20. oktobra 2005 je sodišče delno ugodilo pritožbi pritožnika.

Dne 8. decembra 2005 je bila sodba vročena pritožniku.

9. Dne 13. decembra 2005 je pritožnik vložil pritožbo na Vrhovnem sodišču zaradi pravnih vprašanj.

Postopek je še v teku.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV ČLENOV 6 § 1 IN 13 KONVENCIJE

10. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega postopka. Člen 6 § 1 Konvencije se glasi:

»Pri uveljavljanju državljanskih pravic in dolžnosti....., je vsakdo upravičen do sojenja na sodišču v razumnem roku....«

11. Pritožnik se je po vsebini tudi pritožil, da so bila notranja pravna sredstva, ki so na voljo za predolge pravne postopke v Sloveniji, neučinkovita. Člen 13

Konvencije se glasi:

«Komurkoli so bile kršene pravice in svoboščine, kot opredeljene v Konvenciji, je zagotovljeno učinkovito pravno sredstvo pred državnimi organi, ne glede na to

ali je
kršitev zagrešila oseba, ki je delovala po uradni dolžnosti.«

A. Sprejemljivost

12. Vlada je navedla, da notranja pravna sredstva niso bila izčrpana.

13. Pritožnik je tej trditvi ugovarjal in izjavil, da dosegljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

14. Sodišče ugotavlja, da je ta pritožba podobna primeroma Belinger in Lukenda (Belinger proti Sloveniji, št. 42320/98, 2.oktober 2001, in Lukenda proti Sloveniji, št. 23032/02, 6.oktober 2005). V teh primerih je Sodišče zavrnilo ugovor Vlade glede neizčrpanih notranjih pravnih sredstev, ker je ugotovilo, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožnikom, neučinkovita. Sodišče opozarja na svoje ugotovitve v primeru sodbe Lukenda, namreč, da kršitev pravice do sojenja v razumnem roku izvira iz neustrezne zakonodaje in neučinkovitosti pri sojenju.

15. V zvezi s predmetno zadevo Sodišče ugotavlja, da Vlada ni posredovala nobenega prepričljivega argumenta, ki bi od Sodišča zahteval, da ga razlikuje od svoje uveljavljene sodne prakse.

16. Glede uporabe člena 6 Sodišče opozarja, da spori med upravnimi organi in zaposlenimi, ki zasedajo delovna mesta, na katerih sodelujejo pri izvajanju pooblastil, prenesenih z javnimi zakoni, ne nakazujejo uporabe člena 6 § 1. Vendar, ob upoštevanju dejstva, da je bil pritožnik takrat, ko je bil poškodovan, nabornik, Sodišče meni, da ni zasedal mesta »kjer bi izvajal del neomejenih pooblastil države« (gl. Pellegrin proti Franciji [GC], št. 28541/95, § 67, ECHR 1999 – VII). Ta določba se lahko ustrezno uporabi tudi v predmetni zadevi.

17. Sodišče prav tako ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v okviru pomena člena 35 § 3 Konvencije. Prav tako tudi ni nesprejemljiva iz kateregakoli drugega razloga. Zato jo je treba šteti za sprejemljivo.

B) Vsebina

1. Člen 6 § 1

18. Upoštevano obdobje se je začelo 30. decembra 1996 na dan, ko je pritožnik sprožil postopek na Okrožnem sodišču v Celju in še ni končano. Upoštevano obdobje zato traja že več kot 9 let in 2 meseca na treh stopnjah pristojnosti..

19. Sodišče ponavlja, da je treba razumnost dolžine postopka oceniti v luči okoliščin primera in glede na naslednje kriterije: zapletenost primera, ravnanje pritožnika in pristojnih organov in pomena zadeve za pritožnika v sporu (glej, med številnimi drugimi viri, Frydlender proti Franciji, [GC], št. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

20. Sodišče potem, ko je pregledalo vse posredovano gradivo in ob upoštevanju lastne sodne prakse v takih primerih, meni, da je bilo v predmetni zadevi trajanje postopka prekomerno in da zato ne izpolnjuje zahteve po »razumnem roku«.

Zaradi tega je prišlo do kršitve člena 6 § 1.

2. Člen 13

21. Sodišče ponavlja, da člen 13 zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi organi za zatrjevano kršitev zahteve iz člena 6 § 1 za sojenje v primeru v razumnem roku (glej Kudla proti Poljski, [GC], št. 30210/96, § 156, ECHR 2000-XI). Ob tem poudarja, da so bili ugovori in argumenti, ki jih je navedla Vlada, že zavrnjeni v prejšnjih zadevah (glej Lukenda, navedena zgoraj), zato ne vidi razloga, da bi v predmetni zadevi sprejelo drugačno odločitev.

22. Zaradi tega Sodišče meni, da gre v predmetni zadevi za kršitev člena 13 zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v notranji zakonodaji, s katerim bi lahko pritožnik pridobil odločbo, ki bi podpirala njegovo pravico v tem primeru do sojenja v razumnem času, kot je to določeno v členu 6 § 1.

II. UPORABA ČLENA 41 KONVENCIJE

23. Člen 41 Konvencije navaja:

» Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitev Konvencije in njenih Protokolov, in če notranja zakonodaja določene Visoke Pogodbenice omogoča le dodelitev delne odškodnine, lahko Sodišče po potrebi zagotovi pravično zadoščenje oškodovani strani«.

A. Odškodnina

24. Pritožnik je zahteval 15.000 evrov (EUR) za povrnitev nepremoženjske škode.

25. Vlada je takšni odškodnini ugovarjala.

26. Sodišče meni, da je pritožnik najverjetneje utrpel nepremoženjsko škodo. Na pravični podlagi je sklenilo, da mu iz tega naslova prisodi 4.800 EUR.

B. Stroški in izdatki

27. Pritožnik je poleg tega zahteval okoli 1.860 EUR za stroške in izdatke, ki so nastali pred Sodiščem.

28. Vlada je zatrdila, da je bil zahtevek previsok.

29. Glede na sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le v toliko, v kolikor so dejansko in nujno nastali in so bili razumni glede na celoten zahtevek. Sodišče je opozorilo, da je pritožnikov odvetnik, ki je zastopal pritožnika tudi v primeru Lukenda (glej zgoraj), vložil skoraj 400 pritožb, ki so razen drugačnih dejstev, v bistvu enake kot predmetna pritožba. V predmetni zadevi zato Sodišče meni, ob upoštevanju informacij, ki jih je pridobilo in navedenih kriterijih, da je primerno, da se pritožniku za postopke pred Sodiščem odobri vsota 1.000 EUR.

C. Zamudne obresti

30. Sodišče meni, da je ustrezno, če zamudne obresti temeljijo na najnižji posojilni stopnji Evropske Centralne Banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

SODIŠČE NA PODLAGI NAVEDENIH RAZLOGOV SOGLASNO

1. Prizna pritožbo za sprejemljivo;
2. Odloča, da je prišlo do kršitve člena 6 § 1 Konvencije;
3. Odloča, da je prišlo do kršitve člena 13 Konvencije;
4. Odloča,
 - (a) da mora obtožena država, v roku treh mesecev od dneva, ko postane sodba pravnomočna v skladu s členom 44 § 2 Konvencije, plačati pritožniku 4.800 EUR (štiri tisoč osemsto evrov) za nepremoženjsko odškodnino in 1.000 EUR (tisoč evrov) v zvezi s stroški in izdatki, skupaj z vsemi morebitnimi pripadajočimi dajatvami;
 - (b) da se bodo na navedene zneske od dneva, ko poteče rok navedenih treh mesecev do poravnave, plačevale enostavne obresti po najnižji posojilni stopnji Evropske Centralne Banke za vse zamudno obdobje, z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
5. Zavrača ostale pritožnikove zahteve za pravično zadoščenje.

Napisano v angleškem jeziku ter posredovano v pisni obliki dne 30. marca 2006, v skladu s členom 77 §§ 2 in 3 Pravil Sodišča.

Vincent BERGER John HEDIGAN
Zapisnikar Predsednik